

DECIZIE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de avocatul Vasile Lungu, în interesele societății cu răspundere limitată „Ivaro”,

în pricina civilă la cererea introductivă a societății cu răspundere limitată „Sansilvia” privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 prin care s-a respins cererea creditorului societatea cu răspundere limitată „Ivaro” privind validarea creanțelor,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2014, SRL „Sansilvia” a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Sansilvia” privind intentarea procesului de insolabilitate. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, au fost aplicate măsurile de asigurare corespunzătoare și în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat ÎI „Tataru Natalia”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Sansilvia”, s-a desemnat în calitate de lichidator al debitorului ÎI „Tataru Natalia”, s-a notificat creditorii debitorului că termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, este de 20 iulie 2014, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 01 septembrie 2014, ora 11:00 în incinta Curții de Apel Chișinău.

La 30 iulie 2014, ÎI „Tataru Natalia” a solicitat demisia, cererea respectivă fiind admisă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 august 2014, cu numirea unui alt administrator, ÎI „Popaz Vera”.

Termenul limită de înaintare a cererilor de validare a creanțelor a fost stabilit 20 iulie 2014.

Astfel, în termenul stabilit de instanță, au înaintat cereri de validare a creanțelor creditorii Anatolie Bănărescu, ÎM „Expedit-Euro-Trans” SRL, Corneliu Țurcanu, IFS Chișinău, DAF Rîșcani, mun. Chișinău și Ion Dorogoi.

Instanța de insolvență a validat creanțele înaintate de Corneliu Țurcanu în sumă de 1 711 757, 26 lei și creanțele înaintate de creditorul Ion Dorogoi în sumă de 1 000 lei.

Prin cererea adresată instanței de insolvență la 07 octombrie 2014, SRL „Ivaro” a solicitat repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței și validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei și în sumă de 572 958,85 lei, cererea respectivă fiind respinsă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2014.

La 21 iunie 2016, SRL „Ivaro”, prin intermediul avocatului Vasile Lungu a depus în instanța de insolvență o cerere de validare provizorie a creanței chirografare în mărime de 11 929 184,36 lei, iar prin cererea adresată instanței la 08 iulie 2016 SRL „Ivaro” a solicitat admiterea creanței menționate, prin includerea ei în tabelul definitiv al creanțelor ca creanță chirografară de rangul V.

În motivarea cererilor SRL „Ivaro” a indicat că, examinarea cererii de validare a creanței înaintate de creditorul SRL „Ivaro” la 29 iulie 2015 în procesul de insolvență intentat în privința întreprinderii insolvente SRL „Sansilvia”, a fost amânată de instanță până la rămânerea definitivă a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 iulie 2015, prin care s-a dispus încasarea din contul SRL „Sansilvia” în beneficiul SRL „Ivaro” a datoriei în mărime de 11 929 184, 36 lei.

A mai indicat SRL „Ivaro”, că hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, fapt în legătură cu care solicită SRL „Ivaro” reluarea examinării cererii de validare a creanței în suma menționată supra și validarea acestei creanțe ca creanță chirografară de rangul V.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 s-a respins cererea creditorului SRL „Ivaro” privind validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei față de SRL „Sansilvia” în proces de insolvență.

La 03 noiembrie 2016, avocatul Vasile Lungu, în interesele SRL „Ivaro” a declarat recurs nemotivat, iar la 28 noiembrie 2016, a declarat recurs motivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, solicitând casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea privind validarea creanțelor.

În motivarea recursului, avocatul Vasile Lungu, în interesele SRL „Ivaro” a invocat că, consideră neîntemeiată încheierea instanței de insolvență ca fiind emisă contrar normelor de drept.

Susține recurentul că, instanța de insolvență urma să emită un singur act, și anume să aplice semnătura în tabelul definitiv suplimentar al creanțelor, însă lichidatorul contrar normelor nu a prezentat instanței de insolvență tabelul definitiv suplimentar.

A mai invocat că, la materialele cauzei este anexată contestația SRL „Ivaro” împotriva tabelului definitiv suplimentar al creanțelor din 18 septembrie 2016, care însă nu a fost examinată de instanța de insolvență.

Consideră recurentul că, instanța de insolvabilitate urma a examina anume contestația SRL „Ivaro” din 18 septembrie 2016 și nu cererea de admitere a creanțelor înaintată la 29 iulie 2016.

Totodată, susține recurentul că, instanța de insolvabilitate nu s-a expus asupra cererii de validare provizorie a creanțelor chirografare din 21 iunie 2016.

În conformitate cu art. 425 al CPC RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Iar, conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat la 03 noiembrie 2016, împotriva încheierii instanței de insolvabilitate din 31 octombrie 2016, este depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul, din motivele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Astfel, materialele cauzei cert denotă că, la 04 aprilie 2014, SRL „Sansilvia” a înaintat cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Sansilvia” privind intentarea procesului de insolvabilitate. În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate, au fost aplicate măsurile de asigurare corespunzătoare și în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat ÎI „Tataru Natalia”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Sansilvia”, s-a desemnat în calitate de lichidator al debitorului ÎI „Tataru Natalia”, s-a notificat creditorii debitorului că termenul limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, este de 20 iulie 2014, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 01 septembrie 2014, ora 11:00 în incinta Curții de Apel Chișinău.

La 30 iulie 2014, ÎI „Tataru Natalia” a solicitat demisia, cererea respectivă fiind admisă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 august 2014, cu numirea unui alt administrator, ÎI „Popaz Vera”.

Termenul limită de înaintare a cererilor de validare a creanțelor a fost stabilit 20 iulie 2014.

Astfel, în termenul stabilit de instanță, au înaintat cereri de validare a creanțelor creditorii Anatolie Bănărescu, ÎM „Expedit-Euro-Trans” SRL, Corneliu Țurcanu, IFS Chișinău, DAF Rîșcani, mun. Chișinău și Ion Dorogoi.

Instanța de insolvență a validat creanțele înaintate de Corneliu Țurcanu în sumă de 1 711 757, 26 lei și creanțele înaintate de creditorul Ion Dorogoi în sumă de 1 000 lei.

Prin cererea adresată instanței de insolvență la 07 octombrie 2014, SRL „Ivaro” a solicitat repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței și validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei și în sumă de 572 958,85 lei, cererea respectivă fiind respinsă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2014.

La 21 iunie 2016, SRL „Ivaro”, prin intermediul avocatului Vasile Lungu a depus în instanța de insolvență o cerere de validare provizorie a creanței chirografare în mărime de 11 929 184,36 lei, iar prin cererea adresată instanței la 08 iulie 2016 SRL „Ivaro” a solicitat admiterea creanței menționate, prin includerea ei în tabelul definitiv al creanțelor ca creanță chirografară de rangul V.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016 s-a respins cererea creditorului SRL „Ivaro” privind validarea creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei față de SRL „Sansilvia” în proces de insolvență.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate în raport cu criticile formulate în recursuri și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, instanța de recurs constată că soluția instanței de insolvență este întemeiată, în cazul în care cererile de validare a creanțelor, cât și de verificare a acestora este strict reglementată de art. 140 – 145 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Or, conform art. 140 alin. (1), (2) și (3) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.

Iar, potrivit art. 145 alin. (1) – (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterioare intentării

procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolabilitate, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din următoarele drepturi: a) de a participa și de a vota la adunarea creditorilor; b) de a înainta și de a retrage candidatura administratorului insolabilității/lichidatorului; c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului; d) de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociațiilor acestuia; e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului. La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Astfel, la caz, prin prisma normelor supra indicate, instanța de recurs consideră că, instanța de insolabilitate corect a reținut faptul că la 07 octombrie 2014, SRL „Ivaro” a depus cerere de validare a creanțelor în sumă de 11 929 184,36 lei și în sumă de 572 958,85 lei, cererea respinsă ca tardivă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2014 și menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2014.

În atare situație, instanța de insolabilitate just a reținut că nu corespund realității afirmațiile SRL „Ivaro”, precum că instanța de insolabilitate a amânată examinarea cererii depuse la 07 octombrie 2014, până la rămânerea definitivă a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 iulie 2015, fiind infirmate prin materialele cauzei.

Or, faptul că, hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 iulie 2015, pe care se bazează cererea SRL „Ivaro” de validare a creanței în mărime de 11 929 184, 36 lei, a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, nu presupune repunerea creditorului menționat în termenul de înaintare a cererii de validare a creanței sus indicate sau dreptul de a depune o cerere repetată în acest sens.

Cu atât mai mult că, cerea inițială de repunere în termen și validarea creanțelor din 07 octombrie 2014, nu a fost respinsă, pe motiv că creanța era una litigioasă, dar pe motiv de tardivitate.

Astfel, faptul că, SRL „Ivaro” a avut câștig de cauză, instanța de drept comun dispunând încasarea din contul SRL „Sansilvia” în beneficiul SRL „Ivaro” a datoriei în mărime de 11 929 184, 36 lei, denotă existența acestei datorii, dar acest fapt nu îl repune pe creditorul SRL „Ivaro” în termenul de înaintare a cererii de validare a acestei creanțe, în cazul în care instanța de insolabilitate s-a expus deja prin încheiere irevocabilă asupra tardivității cererii de validare.

Colegiul reține că, instanța de insolabilitate a reținut spre examinare cererea depusă de SRL „Ivaro” din 21 iunie 2016, prin intermediul avocatului Lungu Vasile, prin care se solicită validarea provizorie a creanței chirografare în mărime de 11 929 184,36 lei și cererea adresată la data de 08 iulie 2016, prin care s-a solicitat admiterea creanței menționate, prin includerea ei în tabelul definitiv al

creanțelor ca creanță chirografară de rangul V. Totodată, instanța de insolvență a considerat că, prin cererea din 08 iulie 2016, SRL „Ivaro” și-a concretizat cerințele, or, admiterea sau respingerea cererii depuse ulterior, exclude examinarea cererii anterioare, motiv din care instanța de insolvență nu a mai considerat oportun a se expune și asupra cererii inițiale, în cazul în care soluția instanței ar fi aceeași, bazată pe aceleași temeuri de fapt și de drept, soluția instanței înglobând ambele cereri.

Prin urmare, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului precum că, instanța de insolvență nu s-a expus asupra cererii din 21 iunie 2016, în cazul în care materialele cauzei denotă contrariul, mai mult ca atât, instanța considerând acest argument drept unul neîntemeiat, expus pentru a induce în eroare instanțe, deoarece, în același recurs acesta indică precum că, instanța de insolvență era în drept să examineze nu cererea de admitere a creanțelor, dar urma a examina contestația din 18 septembrie 2015.

Cele supra relatate, în ansamblu atestă faptul că, concluzia instanței de insolvență este justă, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, iar argumentele aduse de recurent în susținerea poziției sale, sunt pur declarative și fără un suport legal și probatoriu.

Urmare a celor supra indicate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază critic susținerile recurentului precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea instanței de insolvență din 31 octombrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Vasile Lungu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Ivaro”.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Sansilvia” privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valentina Clevadi

Judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat